

Σταύρος Γιαννόπουλος:

Ξαφνικά πέρασε τον Αχέροντα..

Ήταν ανεπάντεχο, ήταν ξαφνικό, γέμισε τους πάντες με πόνο. Ο Σταύρος Γιαννόπουλος του Δημητρίου και της Παναγιώτας δεν είναι πλέον μαζί μας. Πέρασε τον Αχέροντα και βρέθηκε στις αγκαλιές των αγγέλων. Έφυγε ξαφνικά, χωρίς κανείς μας να το περιμένει. Πήγε να μαζέψει χόρτα λίγες εκατοντάδες μέτρα έξω από το Βλάση, στον οδικό άξονα που οδηγεί στο Χατζή. Εκεί τον πρόδωσε η καρδιά του, έγειρε στο πλάι, άφησε την ψυχή του. Εκεί τον βρήκαν οι συγχωριανοί του. Στο νοσοκομείο της Καλαμάτας όπου μεταφέρθηκε απλά διαπιστώθηκε ο θάνατός του. Ήταν 14 Νοεμβρίου 2008. Η κηδεία του πραγματοποιήθηκε την επομένη στο Βλαχόπουλο με την παρουσία της γυναίκας του Νίτσας, των παιδιών του Γιώτα και Χρήστου Κοσκορέλου, Νούλας και Παναγιώτη Αποστολόπουλου, των εγγονών του Κατερίνας, Σταυρούλας, Μιχάλη και Νικολέτας, και όλων των άλλων συγγενών του καθώς και πλήθους κόσμου από την Αθήνα, το Βλαχόπουλο, το Βλάση και πολλών άλλων χωριών. Ο Σταύρος Γιαννόπουλος ήταν ένα δραστήριο και δημιουργικό άτομο. Είχε γεννηθεί στο Βλαχόπουλο και ήταν γόνος μιας πολυμελούς οικογένειας. Αναζητήσε μια καλύτερη μοίρα στην Αυστραλία το 1964. Εκεί παντρεύτηκε στις 3 Μαρτίου του ίδιου έτους τη Νίτσα Κοτσοβόλου από το Βλάση και απέκτησαν δυο κόρες, τη Γιώτα και τη Νούλα. Δούλεψε σκληρά και επέστρεψε στην Ελλάδα το 1976. Με τις οικονομίες τους έχτισε ένα τριώροφο σπίτι στην Πετρούπολη. Έναν όροφο για τον εαυτό του και τη σύζυγό του και από έναν για την κάθε του κόρη. Συνέχισε να δουλεύει μέχρι το 1998 που συνταξιοδοτήθηκε. Η μεγάλη του αγάπη ήταν το χωριό του και όνειρό του να φτιάξει εκεί ένα σπίτι, στο μέρος ακριβώς που είχε γεννηθεί. Δεν άργησε να κάνει πράξη και αυτό του το όνειρο. Στο σπίτι του στο Βλαχόπουλο περνούσε μεγάλο μέρος της ζωής του. Του άρεσαν οι τριανταφυλλίες γι' αυτό στην αυλή του είχε πολλών ειδών τριανταφυλλίες που τις περιποιόταν με περίσσια φροντίδα. Αγαπούσε τη γη γι' αυτό και η καλλιέργεια του κήπου του ήταν η καλύ-

τερή του ασχολία. Τελικά η γη που τόσο αγαπούσε τον πήρε γρήγορα και για πάντα μαζί της.

Στη διάρκεια της νεκρώσιμης ακολουθίας τον κατευόδωσε ο ανεπιφύκτος Τάσος Αποστολόπουλος ως εξής: « Δεν είναι δυνατόν, δεν το χωράει ο ανθρώπινος νους, δεν το χωράει η ψυχή μας, δε θέλουμε να το πιστέψουμε. Να δεχτούμε ότι έφυγε από κοντά μας ο Άνθρωπος που δίδασκε με τη ζωή του, με τις αρχές του, με τις πράξεις του. Ο Άνθρωπος που σεβόμασταν, που αγαπούσαμε, που εκτιμούσαμε. Ο Άνθρωπος που σε ενέπνεε, που διαπνεόταν από ένα βαθύ συναίσθημα ανθρωπιάς. Που είχε πίστη και αμετακίνητη αφοσίωση στην οικογένεια, στη δημιουργική και παραγωγική ζωή. Που αγαπούσε με πάθος τα χρώματα του Μαγκλαβά, εκεί που γεννήθηκε και μεγάλωσε. Πάντα στην πρώτη γραμμή, μπροστάρης στον αγώνα της ζωής. Πλούσιος σε αρετές που με εύκολο τρόπο μας τις μεταλαμπάδευε. Ήξερε τι θα πει καθημερινός αγώνας, τι θα πει σκληρή δουλειά, τι θα πει σκληρή ζωή. Δε φοβήθηκε ποτέ, δε δέλιασε. Πάλευε υπομονετικά και πάντα νικούσε. Οραματίστηκε μια καλύτερη ζωή,

μια καλύτερη μοίρα και δε δίστασε να μεταναστεύσει στη μακρινή Αυστραλία για να τα πραγματώσει. Και πέτυχε. Οραματίστηκε μια πετυχημένη οικογένεια και με τη σύζυγό του Νίτσα την πέτυχαν στο ακέραιο. Δίπλα στα παιδιά του, δίπλα στα εγγόνια του, αρωγός τους μέχρι την τελευταία στιγμή. Εκπλήρωσε όλους τους στόχους του. Δίκαιος και τίμιος μέχρι υπερβολής. Δε νόθευε το κρασί του, δε συμβιβαζόταν με τη μετριότητα, δεν έκανε εκπτώσεις. Υπήρξε άριστος σύζυγος, τρυφερός πατέρας, ιδανικός οικογενειάρχης. Ανιδιοτελής, αθόρυβος, σεμνός, πάντα φιλικός, χαρούμενος και χαμογελαστός και με μια καλή κουβέντα για τον καθένα μας, χωρίς έπαρση και με μια γλυκύτητα που ακτινοβολούσε πάντα. Φιλόξενος, συμπαραστάτης μας, πάντα κοντά μας στις καλές και κακές στιγμές της ζωής. Ακολουθούσε πάντα στη ζωή του το δύσκολο δρόμο της αρετής που για να τον κατακτήσεις πρέπει να έχεις πλεόνασμα ψυχής, να διακατέχεσαι από μια αστείρευτη πηγή αρχών, να πατάς καλά στα πόδια σου. Να έχεις το δικό σου αξιακό σύστημα. Αυτά τα πλεονεκτήματα ήταν απόλυτα ταυτισμένα με την προσωπικότητά του. Έζησε ζωή άξια επαίνου, παράδειγμα μίμησης. Χάροντα δε νίκησης. Απλά ο Σταύρος Γιαννόπουλος ακολούθησε τη μοίρα των θνητών όπου κάθε πόνος και στεναγμός ζωής γίνεται αιώνια ηρεμία και γαλήνη.

Καλό σου ταξίδι θείε Σταύρο...».

Νέο οστεοφυλάκιο στον Αϊ-Βλάση

Νέο οστεοφυλάκιο κατασκευάζεται στο κοιμητήριο Αϊ-Βλάση στο χωριό Βλάση με χρήματα που έδωσε ο σύλλογος των εν Αθήναις Βλασαίων που εδώ και πολλά χρόνια είναι διαλυμένος αλλά τα χρήματα αυτά ήταν σε κάποιο παλιό λογαριασμό καθώς και από προσφορές Βλασαίων. Για το θέμα αυτό θα αναφερθούμε και στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Μπαράζ κλοπών στα χωριά μας

Ασύδοτοι οι κλέφτες με θράσος πλέον ρημάζουν τα χωριά μας χωρίς κανείς να ενδιαφέρεται να προστατεύσει τους πολίτες, οι οποίοι βρίσκονται σε δεινή θέση. Η αστυνόμευση της περιοχής είναι ανύπαρκτη. Μόνο λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα έκλεψαν 1800 κιλά λάδι από το σπίτι του Ν. Μπαχούμα (πρώην αγροφύλακα) από το Βλαχόπουλο, 200 κιλά λάδι από το σπίτι του Ν. Αλεξόπουλου από το Χατζή, 350 κιλά λάδι, ένα ραβδιστικό μηχάνημα και ένα αλυσσοπίο από το σπίτι Γ. Νικολακόπουλου στο Χατζή, τέσσερα πανιά από το κτήμα του Τάσου Πετρόπουλου από το Βλάση (εδώ οι κλέφτες σκόρπισαν και τον ελαιόκαρπο στο έδαφος), τέσσερα αρνιά από το στάβλο του Γιώργου Γιαννόπουλου από το Μηλιώτη και ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Ντροπή σε όλους τους αρμόδιους που άφησαν στην εγκατάλειψη την ύπαιθρο και τους ανθρώπους που μοχθούν σε αυτή.

Η ιστοσελίδα του δήμου Βουφράδας

Μόλις είδαμε ότι ανέβηκε στο διαδίκτυο ιστοσελίδα του δήμου βγήκαμε και με περίσσια ευχαρίστηση το προβάλλαμε μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας. Ήταν πράγματι μια πρωτοπόρα πρωτοβουλία του δήμου που έφερνε κοντά του τη νέα γενιά, πρόβαλλε το δήμο και του έδινε μια δυναμική. Ως εδώ καλώς...αν αυτή η προσπάθεια είχε συνέχεια. Δυστυχώς εδώ και έντεκα μήνες έχει να ενημερωθεί η ιστοσελίδα λες και δεν παράγεται τίποτα σ' αυτό το δήμο. Τι έγινε βρε παιδιά; Μήπως κάποιος από το δημοτικό συμβούλιο μπορεί να μας δώσει μια εξήγηση;

Έκλεισε το γεωπονικό κατάστημα στο Χατζή

Το κατάστημα γεωπονικών ειδών που διατηρούσε στην πλατεία, στο Χατζή, ο Δημήτρης Καγιάς του Νικολάου έκλεισε και μεταφέρθηκε στη Χώρα Τριφυλίας. Έτσι, οι κάτοικοι των χωριών μας θα εξυπηρετούνται για αγορά φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και άλλων τέτοιων ειδών από τα δυο καταστήματα γεωπονικών ειδών που βρίσκονται στο Βλαχόπουλο. Το κατάστημα Ψώνη και το κατάστημα Μαθιόπουλου. Να ευχηθούμε στο Δημήτρη Καγιά καλή πορεία επαγγελματική να έχει στη Χώρα και να αναφέρουμε ότι ήταν τακτικός αναγνώστης της εφημερίδας μας.

Σύγχρονο ιατρείο στο Βλαχόπουλο

Στο κέντρο της νεόκτιστης πλατείας του χωριού η δημοτική αρχή κατασκεύασε ένα σύγχρονο περιφερειακό ιατρείο που καλύπτει τις ανάγκες πολλών χωριών της περιοχής μας. Είναι μια αξιόπαινη προσπάθεια του δήμου. Το κτίριο κατασκευάστηκε από το μηχανικό Περικλή Κοτσινονό.